

Дамян Дамянов

Среща

С тебе ни събра случайността,
А можеше нима да се разминем?
От пътища кръстосан е света
и всеки път е дълъг със години.
Ти щеше да останеш непознат,
аз нямаше да знам, че съществуваш,
аз нямаше да чувствам топлината
на устните, които ме целуваха.
Аз нямаше да стискам твоите длани
да пия от очите ти успокоени.
О, това не можеше да стане
виновникът е нашето рождение.
С тебе ни събра случайността
един на друг сме били просто нужни
и сме се търсили, събра ни любовта,
защото не можеше да бъдем чужди.

КРАЙ

© Дамян Дамянов

Източник: Словото

Свалено от „Моята библиотека“ [<http://purl.org/NET/mylib/text/8640>]